

หลวงพ่อพุทธทาส

พระราชทานที่ ๔๙ (พ.ศ. ๒๕๓๓) พระราชทานที่ ๕๑ - ๕๔ (พ.ศ. ๒๕๓๕ - ๒๕๓๘)

จำพรรษาที่

วัดป่าชินรังสี ตำบลคลองนา อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา

สร้างวัดป่าชินรังสี

- จากบันทึกของนายแพทย์เสรี วรณโกโรจณ์ •

“การสร้างวัดนั้นสร้างง่าย แต่การสร้างคนให้เป็นคนดีงามนั้นสร้างยาก” หลวงพ่อพุทธทาสกล่าวไว้ดังนี้

เมื่อปี ๒๕๒๖ พระครูศรีเจตยาภิบาล ได้มาหาข้าพเจ้า (น.พ.เสรี วรณโกโรจณ์) และปรารภว่า อยากจะได้ที่สงบสร้างวัด จึงอยากให้ข้าพเจ้าหาที่สร้างวัดให้ ข้าพเจ้าทราบมาก่อนแล้วว่าพระครูศรีเจตยาภิบาลเป็นศิษย์ของหลวงปู่พุทธที่ข้าพเจ้ามีความเคารพนับถืออย่างสูง ข้าพเจ้าและคุณจิรพันธ์ พรหมเจริญ และคุณธานี อังณะกูร จึงปรึกษาเห็นว่า ที่จังหวัดฉะเชิงเทรามีสถานที่ปฏิบัติธรรมน้อย เมื่อมีโอกาสก็ควรจัดหาที่สร้าง ด้วยเหตุนี้ข้าพเจ้าและคณะจึงได้เดินทางไปกราบหลวงปู่พุทธ ที่วัดป่าสาละวัน หลวงปู่จึงรับเป็นผู้อุปถัมภ์วัดที่จะสร้างขึ้นใหม่จนกว่าจะสำเร็จ ทางคณะจึงกราบลาหลวงปู่มาด้วยความปีติที่หลวงปู่รับอุปถัมภ์

เมื่อวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๒๖ ท่านพระครูศรีฯ พร้อมทั้งพระอีก ๒ รูป ได้มาปักกลดอยู่ในสถานที่ดังกล่าว จำนวน ๙ ไร่

เดือนเมษายน พ.ศ. ๒๕๒๗ หลวงพ่อพุทธ พร้อมด้วยพระปฏิบัติสายพระอาจารย์มั่นอีกหลายรูปได้มาลงเสาเอกกุฏิหลังแรก เป็นกุฏิเล็ก ๆ

วันที่ ๓๐ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๒๗ คำสั่งกรมศาสนาอนุญาตให้สร้างวัดได้ และได้ปรึกษากันเลือกชื่อวัด เห็นสมควรให้ชื่อว่า **วัดป่าชินรังสี** เพื่อจะได้ป้องกันชื่อของเจ้าคุณชินวงศาจารย์ (หลวงปู่พุทธ) เพื่อเป็นสิริมงคลแก่วัด

วันที่ ๒๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๓๐ หลวงพ่อพุทธได้ส่งพระมาอยู่ ๕ รูป โดยมีพระเพชร เขมงโกโร เป็นผู้รักษาการเจ้าอาวาส และดำเนินการสร้างวัดสืบทอดเจตนารมณ์ของหลวงปู่ต่อไป

วันที่ ๑๙ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๓๕ พระเพชร เขมงโกโร ได้รับแต่งตั้งเป็นเจ้าอาวาส ต่อมาได้รับพระราชทานสมณศักดิ์เป็นพระครูสัญญาบัตรที่ “พระครูภาวนาวชิรคุณ” ปกครองมาจนทุกวันนี้

การสร้างโบสถ์และพระวิหารเริ่มเมื่อปลายปี ๒๕๓๔ เสร็จเมื่อปี ๒๕๔๑ ฉลองเมื่อวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๑ ซึ่งตรงกับวันเกิดหลวงปู่ ใช้งบประมาณ ๒๐ ล้านบาท

เป็นพระราชสังวรญาณ

- พระราชสังวรญาณแปลว่าอะไร •

ในครั้งที่หลวงปู่เพิ่งได้รับพระราชทานสมณศักดิ์ที่พระราชสังวรญาณได้ไม่นาน

มีพระมาถามว่า “พระราชสังวรญาณแปลว่าอะไร”

หลวงปู่ตอบว่า “แปลว่าความรู้เป็นเครื่องสังวรระวัง ถ้าไม่ระวังจะถูกน้ำร้อนราดหัว”

ลูกศิษย์ “อะไรจะขนาดนั้นครับ”
หลวงพ่อบ “ก็จริงนี่ ถ้าไม่ระวังมันจะเกิดบาปเกิดทุกข์ จนเกิดความร้อนรุ่มทั้งกายใจ”

ยศข้าง ขุนนางพระ

- การแต่งตั้งให้พระมียศศักดิ์ นำไปลาบปลื้มยินดี แต่ไม่ควรตื่น •

ขออนุโมทนาในกุศลเจตนาของท่านทั้งหลาย ที่ได้พร้อมใจกันมาแสดงมุทิตาจิต ในการที่หลวงพ่อบได้รับพระราชทานเลื่อนสมณศักดิ์จากพระราชอาคันตุกะชั้นสามัญ เป็นพระราชอาคันตุกะชั้นราช เป็นพระราชสังวรญาณซึ่งเป็นนามที่สมเด็จพระบรมราชินีนาถท่านทรงเลือกเอง

พระสงฆ์ที่ได้เลื่อนแต่งตั้งสมณศักดิ์ในครั้งนี้ ไม่ได้ผ่านมติของมหาเถรสมาคม แล้วก็ไม่ได้มีใครทูลเกล้าฯ ขอ พระองค์ทรงพระเมตตา ทรงพระราชทานมาเอง ท่านจะเลื่อนและแต่งตั้งท่านผู้ใดก็ทรงเลือกเอง มหาเถรสมาคมไม่ได้ลงมติเหมือนอย่างคราวที่แล้ว ๆ มา แล้วก็ครั้งแรกในประวัติศาสตร์ของประเทศไทย ในวงการของพระพุทธศาสนา

แต่ว่าสมณศักดิ์ของพระเจ้าพระสงฆ์ เทียบเท่ากับบรรดาศักดิ์ของชาวบ้าน ชาวบ้านในสมัยโบราณ ผู้ที่บำเพ็ญความดีความชอบแก่ประเทศชาติบ้านเมืองก็ตั้งบรรดาศักดิ์ให้ ให้เป็นท่านขุน เป็นคุณหลวง เป็นคุณพระ เป็นพระยา ตามลำดับจนกระทั่งถึงสมเด็จพระเจ้าพระยา อันนี้เขาเรียกบรรดาศักดิ์ แต่สำหรับพระสงฆ์เรียกว่า สมณศักดิ์ พระภิกษุสงฆ์ผู้ประกอบคุณงามความดีทำประโยชน์แก่ประเทศชาติ ศาสนาก็มีพระเมตตาแต่งตั้งให้มีสมณศักดิ์เป็นพระครูบ้าง เป็นเจ้าคุณบ้าง เป็นสมเด็จพระเจ้าอนันตเสนาบดีบ้าง อันนี้เป็นยศทางพระ

การแต่งตั้งให้พระมียศศักดิ์ ก็เป็นสิ่งที่น่าไปลาบปลื้มยินดี แต่ก็ไม่ควรตื่น โบราณท่านว่า ยศข้าง ขุนนางพระ ข้างนี้ตั้งให้เป็นพระยาฉันทันต์ แต่งตัวให้เป็นพระยาข้าง ข้างมันก็รู้สึกว่ามันเป็นข้างอยู่นั่นแหละ **พระเจ้าพระสงฆ์ใครจะแต่งตั้งให้เป็นอะไร ในความรู้สึกก็คือผู้เก่า พระสงฆ์องค์แก่นั่นแหละ** ไม่ได้มีอะไรเปลี่ยนแปลง

สำหรับหลวงพ่อบเอง โดยปกติแล้วเป็นพระสงฆ์ที่ง่าย ๆ ไม่มีพิธีรีตองอะไร ใครจะเข้าหาเมื่อไร เวลาไหนก็ได้ ที่ประตูเข้ากุฏิหลวงพ่อบไม่มีด่านอรหันต์ ไม่ต้องผ่านใครทั้งนั้น ใครเข้าไปก็ทะลุเข้าไปได้จนกระทั่งถึงห้องนอน ห้องนอนหลวงพ่อบไม่มีหวง ใครจะเข้าไปก็ได้ เพราะหลวงพ่อบไม่มีสมบัติที่จะให้คนขโมย มีแต่สบงจีวร ถ้าใครจะหยิบก็ไปนั่งห่มบวชหรือไปบวชลูกบวชหลานได้ก็ยิ่งดี

เพราะฉะนั้นพวกญาติโยมและลูกหลานทั้งหลาย จนกระทั่งศิษยานุศิษย์มาแสดงความยินดีในการที่หลวงพ่อบได้รับเลื่อนสมณศักดิ์คราวนี้ ก็ให้ถือว่าเป็นการส่งเสริมพระบารมีของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และพระบรมราชินีนาถ จนกระทั่งรัฐบาลผู้บริหารประเทศชาติ อย่ายึดมั่นว่ามาทำเพื่อหลวงพ่อบ ทำเพื่อพระเจ้าแผ่นดิน เพราะอดีตอันนี้พระองค์ทรงพระราชทานมา ที่เรามาทำสักการบูชา มาแสดงมุทิตาจิต ก็เท่ากับเป็นการส่งเสริมพระบารมีของพระองค์ท่าน ในฐานะที่เราเคารพในครูบาอาจารย์ก็มาแสดงมุทิตาจิต ก็เป็นความดีส่วนหนึ่ง

หลวงพ่อจรัญ ฐิตธมฺม

ด้วยอำนาจแห่งคุณงามความดีอันนี้ และด้วยพระบารมีของสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า พระธรรม และพระอริยสงฆ์ บุญบารมีอันใดที่หลวงพ่อบำเพ็ญมาด้วยกาย วาจา จิต ขอบุติเป็นพลวปัจฉัยอุตหนุน ส่งวิถีชีวิตของท่านทั้งหลาย ให้เจริญด้วยอายุ วรรณะ สุขะ พละ ปฏิภาณ ธนสารสมบัติ แม้จะปรารถนาภาย ศศ สรรเสริญ สุข และอำนาจ จงสำเร็จตามปณิธานและความปรารถนา ในที่ทุกสถานตลอดกาลทุกเมื่อเทอญ

โยมทำแสดงฤทธิ์

- หลวงพ่อบวชมานานแล้ว แสดงฤทธิ์ได้ไหม •

บางที่มีคนหน้าตาดี ๆ ไปถามว่า “หลวงพ่อบวชมานานแล้ว แสดงฤทธิ์ได้ไหม” อย่างนี้ก็เคยถูกถามมาแล้ว หลวงพ่อก็บอกว่า “แสดงได้” “เฮ้อ! แสดงให้ดูซิ” “เฮ้อ! ฉันแสดงแล้ว คุณไปหลับหูหลับตาอยู่ที่ไหน” เขาบอกว่า “เฮ้อ! ทำไมพระโกหก ไม่เห็นแสดงแล้วบอกว่าแสดง” “ก็ฉันแสดงแล้ว อาคารที่คุณนั่งอยู่นี้มันเกิดขึ้นด้วยบุญฤทธิ์ ถ้าฉันไม่มีบุญแล้วใครเขาจะมาสร้างให้ฉันอยู่” ลงผลสุดท้ายก็เลยจี้ถูกเส้นใจ เข้าให้

ความเข้าใจของคนทั้งหลายนี้ การภาวนานี้จะต้องเห็นโน่นเห็นนี่ มีฤทธิ์มีเดชทำโน่นทำนี้ได้ นั่นสิ่งหลอกลวงทั้งนั้น เหมือน ๆ กันกับอาจารย์องค์หนึ่งเคยให้คิดสอนใจว่า “ท่านเจ้าคุณอย่าไปสนใจกับเรื่อง เลขทวยเลขเบอร์ อันนั้นคือดอกไม้พญามาร ถ้าเราอยู่ดี ๆ เราภาวนา ๆ ไปแล้วมันจะเป็นตัวเลขมาหลอกเรา ทีนี้ถ้าเราไปหลงติดมันทีหลังมันจะหลอกเราอยู่เรื่อย สิ่งเหล่านั้นมันไม่เป็นของจริง”

ทีนี้ก็เลยถามท่านว่า “อย่างเช่นสมมติว่าภาวนาแล้วเห็นนรกเห็นสวรรค์เห็นเมืองนิพพาน ก็ไม่ใช่ของจริงสิ!” มันก็ไม่จริง มันเป็นมโนภาพ มันเป็นของหลอกลวง ถ้าหากหลับตาไปแล้วเห็นเมืองสวรรค์ในมโนภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งไปเห็นนิพพานในมโนภาพ ไปเห็นเมืองแก้วแล้วเห็นอะไรต่ออะไรแล้ว อ้อ! เรามาถึงเมืองนิพพานแล้ว ต่อไปที่หลังก็ไม่ต้องทำอะไร หลับตาภาวนา **นะมะพะทะ** ก็มองเห็นนิพพานมานอนอยู่ นิพพานสบาย แต่แท้ที่จริงแล้วมันเป็นเพียงมโนภาพเท่านั้น

นิพพาน แปลว่าความดับ มันดับอะไร ดับความยินดี ดับความยินร้าย ดับความอิจฉาริษยา ดับความอิจฉาพยาบาท มันดับกิเลสอันเป็นเหตุก่อให้เกิดความวุ่นวายในสังขม ดับกิเลสอันเป็นเหตุก่อให้เกิดความวุ่นวายในจิตในใจ โลก โกรธ หลง ความอิจฉาริษยา ความอิจฉาพยาบาท อะไรต่าง ๆ หมดมันดับกิเลสเหล่านี้ แต่มันไม่ได้ดับความคิด เรานั่งอยู่ในสังขมอย่างนี้ เราอยู่รวม ๆ กัน เราจะมีแต่ความเมตตาปรานี มีแต่ความสงสารซึ่งกันและกัน ความอิจฉาพยาบาทเคียดแค้นคิดทำลายกันมันไม่มี

ปาฏิหาริย์

- ก่อนที่มันจะเกิดเหตุนี้ มันมีวัตถุสิ่งหนึ่งโตขนาดปืบ ยาว ๑ เมตร •

ตั้งแต่เดือนพฤศจิกายนมา (๒๕๓๘) มันประสมกับสิ่งปาฏิหาริย์หลายอย่าง ปาฏิหาริย์ที่เราคาด

หลวงพ่อเทียน

ไม่ถึง ไปอินเดียเดือนพฤศจิกายน วันที่ ๒๕ ขึ้นเครื่องบินจากกัลกัตตาจะกลับกรุงเทพฯ เครื่องบินเกิดติดขัด บินต่อไม่ได้ ก่อนที่มันจะเกิดเหตุนี้ มันมีวัตถุสิ่งหนึ่งโตขนาดปืบ ยาว ๑ เมตร ออกรัศมีรอบตัว มอง ๆ ดูแล้วเหมือนตัวบุงขน สีแดงวิ้งซู้ด..เข้ามาใต้ที่นั่งของหลวงพ่อบริเวณ ๑ นาฬิกาเขาประกาศว่า เครื่องบินขัดข้องบินต่อไปอีกไม่ได้ งดเสิร์ฟอาหาร เขากำลังจะเสิร์ฟอาหาร พวกเจ้าหน้าที่เครื่องบินก็เตรียมรัดเข็มขัดของใครของเรา รูดม่าน พวกคนโดยสารก็มองกันเล็กลัก ๆ ๆ หลวงพ่อก็ยกมือขึ้นเป็นสัญญาณให้พวกชาวพุทธเรารู้ตัวว่าให้เริ่มตั้งใจอธิษฐานจิตสวดมนต์ภาวนา พวกเราซึ่งเป็นชาวพุทธก็เจียบ ฝรั่งก็เจียบเหมือนกัน เครื่องบินมันก็ลดเพดานบินลงมา ใต้ตอนที่เห็นนั่นถ้าหากว่าเราพอมองเห็นพื้นดิน เราก็จะนึกว่าตาเราลายไป อันนี้มันอยู่เหนือเมฆมองลงมามีแต่สีเขียว.. ที่อยู่ในยามก็มีพระสมเด็จองค์หนึ่งกับพระกริ่งองค์หนึ่ง แล้วก็มีเหล็กไหลเม็ดเล็ก ๆ

สายตรงของการภาวนา

สมาธิแบบพระพุทธเจ้ากำหนดรู้เรื่องชีวิตประจำวัน นี่เป็นเหตุเป็นปัจจัยสำคัญ สำคัญยิ่งกว่าการนั่งหลับตาสมาธิ

สอนสมาธิต้องสอนสิ่งที่ใกล้ตัวที่สุด ความรู้เห็นอะไรที่เขาอวด ๆ กันนี่อย่าไปสนใจเลย ให้มันรู้เห็นจิตของเรา นี่ รู้กายของเรา รู้ว่าธรรมชาติของกายอย่างหยาบ ๆ มันต้องมีการเปลี่ยนอิริยาบถอยู่เสมอ ยืน เดิน นั่ง นอน รับประทานอาหาร ดื่ม ทำ พูด คิด อันนี้คือความจริงของกาย

ปัญหาสำคัญของการฝึกสมาธินี้ บางทีเราอาจจะเข้าใจไขว้เขวไปจากหลักความจริง

สมาธิอย่างหนึ่ง เราฝึกเพื่อให้จิตสงบนิ่ง

สมาธิอย่างหนึ่ง เราฝึกเพื่อให้มีสติสัมปชัญญะรู้ทันเหตุการณ์นั้น ๆ ในขณะปัจจุบัน

สมาธิบางอย่าง เราปฏิบัติเพื่อให้เกิดความรู้เห็นภายในจิตเช่น รู้เห็นสิ่งมหัศจรรย์ต่าง ๆ รู้เรื่องอดีต อนาคต รู้อดีต หมายถึงรู้ชาติในอดีตว่าเราเกิดเป็นอะไร รู้อนาคต หมายถึงว่าเมื่อเราตายไปแล้วเราจะไปเป็นอะไร อันนี้เป็นการปฏิบัติเพื่อรู้

ที่นี้เมื่อเรามาศึกษาพิจารณากันจริง ๆ อดีตเป็นสิ่งที่ล่วงไปแล้ว อนาคตก็เป็นสิ่งที่ยังมาไม่ถึง ดังนั้นเรามาสงใจอยู่ในสิ่งที่ปัจจุบันดีไหม

ที่ครูบาอาจารย์สอนว่าทำกรรมฐานไปเห็นโน่นเห็นนี่ นี่มันใช้ไม่ได้ ให้มันเห็นใจเราเองซิ อย่าไปเข้าใจว่าทำสมาธิแล้วต้องเห็นนรก ต้องเห็นสวรรค์ ต้องเห็นอะไรต่อมิอะไร สิ่งที่เราเห็นในสมาธิมันไม่ผิดกันกับที่เรานอนหลับแล้วฝันไป แต่สิ่งที่เราจำเป็นต้องรู้ต้องเห็นนี่ คือเห็นกายของเรา เห็นใจของเรา